

CREPUSCULUL

ZEILOR

Două săptămâni a nădăjduit lumea din țara noastră că în sfârșit vom avea un guvern de uniune națională. — în care vor conlucra toate forțele vii ale neamului. Se părea că este un crepuscul al zei or de pină acum, al partidelor politice cari s'au succedat la cîrma țării acesteia, — și că toți acești zei, pînă mai ieri încercuți în Olympul lor de concepții și interese, se vor coborî între muritorii de rînd, întrebîndu-i de durerile lor, încercînd să le aline ranele dureroase de care singurează dela răsboiu încoace.

A fost numai o iluzie, fărâmițată de multe pertractări pe care d. Titulescu, occidental cu mînuși, — s'a hazardat de a le porni cu magistria pertractărilor, cari-și păstrau în adîncul gîndului lor, înăsa, anumite intenții ascunse, socoteli de partid, primordiale față de interesul general al țării acesteia necăjite. Se pare totuși că d. Titulescu n'a fost lipsit de abilitatea pe care suntem obișnuiți, — și pe drept cuvînt, — a i-o atribui. D-sa a obosit pe toți acei cu cari a discutat alcătuirea guvernului de concentrare; a produs o nerăbdare vie în toți acei cari așteptau sfîrșitul crizei; dar mai presus de toate a vrut să evidențieze că un asemenea guvern nu se poate constitui. În chipul acesta a pregătît calea guvernului de personalități, de tehnicieni, alcătuit așa de prompt de d. N. Iorga, singurul care a coborît Olympul cu cuget deschis, așa cum a făcut-o în totdeauna cînd a fost reclamat de nevoile țării. Este un „tur de forță” constituirea guvernului Iorga. Nume nou, oameni neînfrînți în fotolii ministeriale, oameni cari au muncit în umbră, — la treburile lor, — au apărut în fața țării alături de acela a cărui nume este prea cunoscut, a cărui putere de muncă este nemăsurată și a cărui forță de impunere este nediscutată. Că nu au un program? Dar programele izvorăsc din nevoile zilnice, — o spune însuși noul prim ministru. Și ce cuprindau programele de pînă acum? Promisiuni, cari se uitau imediat după alegeri. Noul guvern nu face promisiuni, tipice tuturor programelor de partid. Spune ritos că va face controlul banului public: că va urmări fără milă pe cei ce nu și plătesc impozitele; că va căuta să reîntroneze moralitatea în politică și că nu va avea alt gînd decît să munciască încolo nevoile zilnice și va dicta programul.

E un început nou, un chip nou de a se prezenta în fața țării săracie. Și credem că d. prof. N. Iorga își va ține cuvîntul. Va urma după aceasta ceea ce nu căutat să evite partidele politice. Temîndu-se de apusul partidelor prin concentrarea încercată de d. Titulescu, — vor ajunge forțat la același crepuscul al zeilor, prin succesul guvernului Iorga.

A. A. ROTUNDU

CĂRȚILE ÎN STRADĂ

Ideea nu e nouă și nici nu e locală.

În marile capitale europene, se practică de multă vreme acest sistem, insistent, de difuzare a cărții, în masele grăbite ale trecătorilor de trotuare.

Bucureștii a adoptat și el, nu demult, această auto-reclamă, această auto-recomandare a cărții și bine a făcut. E cel mai bun sistem de împrăștiere a tipăriturii noastre românești, în masele cititorilor.

Pentru că un lucru trebuie știut. Noi nu avem un public cititor bine definit. Un public dornic de carte — de o carte nouă — care să intre zilnic în librărie, așa cum stăpîni cafenelelor și ai cluburilor intră zilnic în localurile destinate pierderii de vreme. Cititorii noștri trebuie scîntîți. Trebuie scîntîți de mîna. Cartea le trebuie vîrîtă în ochi. Le trebuie așezată piedică în cale. Alfel nu o vad și nu o cumpără.

Iată de ce obiceiul de a expune cartea în stradă a prins repede, nu numai în București, ci și în provincie. Trecătorul, grăbit, se oprește o clipă, pune mîna pe carte, o răsfoiește, citește un rând — două și i se pare interesantă. Scoate bani și o cumpără. Atîngerea cărții, cu mai multe simțuri

ale cititorului deodată, are o influență mult mai mare decît orice reclamă; este un lucru indeobște recunoscut în marile librării, unde posibilitatea de expunere a cărții este întinsă.

Ideea a prins și în orașul nostru. Aceasta după ce luni de zile am bătut capul librărilor, că e o idee excelentă.

Altfelieri, am văzut, în sfîrșit, cartea în stradă. Și în jurul cărții, numeroși cititori, de toate vârstele și sexele, răsfoind și cumpărând.

Dar iată că ceea ce e socotit laudabil în orice parte a lumii — căci ce e mai laudabil decît inventarea celor mai bune mijloace de răspîndire a culturii în masele poporului? — e socotit la Piatra Neamț drept o jignire a ordinii publice.

Așa, d-l primar Ioanșiu, a dat ordin să se ridice imediat mesele cu cărți depe trotuarul din fața librăriilor. La încercarea de expunere și rezistență a librărilor, d-l primar Ioanșiu a dat cu piciorul în cărțile expuse și s'a răstîrît violent la patroni și la vânzători, cari, înainte de a fi neguștori, sunt agenți de răspîndire a culturii românești.

Gestul d-lui primar ne-a mîhnit adînc. Cu atât mai mult cu cît d-sa este avocat și cărturar.

Motivul pe care l-a invocat e neserios. Împiedică circulația? Întîi nu e adevărat, pentru că trotuarul e destul de lat, mai ales cel din fața librăriei Munca, ce are peste 5 metri lățime. Și apoi chiar de ar fi adevărat, împiedicarea circulației lui gură cască, de o carte, nu poate fi decît un bine. E mai rău cînd împiedicarea circulației se produce din pricina butoaielor cu măsline, cu vopsele, cu scrumbii și a lăzilor cu tot felul de alimente din fața prăvăliilor din piață, precum și din cauza mărții de tot soiul expusă alături de grămezile de murdărie depe strada mare.

Pentru aceste lucruri ar trebui să se supere d-l primar făcînd ordine, ci nu pentru cele câteva zeci de cărți curate și frumos tipărite, expuse pe trotuar.

Noi o spunem fără supărare, prietenește. Și sperăm că d-l Ioanșiu, va recunoaște că a luat o hotărîre pripită și va reveni. Nici nu se poate altfel. D-sa nu poate împiedica răspîndirea culturii, mai ales acum sub guvernarea celui mai mare cărturar al neamului nostru românesc: D-l Neuloi Iorga.

Dan Costea

Zorile

de AL. GRIGOROVICI

Unde dai și unde crapă! Proverbul acesta s'a adevărat din nou în urma frămîntărilor noastre politice din timpul din urmă. Nobilul nostru diplomat și bărbat de stat, N. Titulescu n'a putut să formeze uniunea națională din cauza rezistenței partidelor politice, cari ar putea să fie trase la răspundere în fața istoriei.

Ilustrul istoric și patriot N. Iorga conduce cărma țării. Numele său e o coardă vibrantă din harpa divină a vieții noastre culturale, științifice și politice. Toți acei cari vor binele țării, toți acei neîncătușați în partide politice trebuie să priviască, cu încredere în înțelepciunea acestui titan, cunoscut nu numai în statele europene, ci și dincolo de ocean, prin recenta sa călătorie în America. A crede că d-l Iorga e numai din lumea mumiilor egiptene și din domeniul documentelor și că ar privi numai în viitor, e profund greșit. „Historia est magistra presentis”. Cunoșcînd trecutul țării noastre cum nu l' cunoaște nici unul din șefii partidelor noastre ilustre, va putea ușor să conceapă situația noastră tristă de acum și va putea să pătrundă, cu ochi de bufniță, în tainele viitorului nostru, atât de vag și necunoscut.

Iată o calitate care nu o au ceilalți bărbați din partidele politice și cari văd totemul prea mult prezentul după vorbele lui Horațiu „Carpe diem” și cari prea puțin au înțeles ce înseamnă viitorul unei țări, căci de altfel nu am fi ajuns în halul acesta mulțumită disgraziilor noastre partide politice.

Vechiul refren al partidelor politice, cu trecutul lor, nu mai poate să fie de actualitate și a se lăuda mereu cu strămoșii ne face să ne aducem aminte de cunoscuta fabula lui Gr. Alexandrescu „Pisica și tigru”.

Valoarea și forța vie a d-lui Iorga n'a tăgăduit-o nimenea, nici cei mai înverșunați oameni ai partidelor noastre politice și orice partid ar fi fost mîndru să numere între membrii săi pe iubitul nostru profesor. D-l Iorga însă pînă acum nu și-a vîndut sufletul său candid și românesc

continuare în pag. 11-a

Manifestul Guvernului Iorga

„Timp de două săptămîni d. Titulescu, — a cărui mare valoare face parte din capitalul moral al Europei actuale, — n'a reușit să armonizeze voinți deprinse a-și sta împotriva”.

În aceste rînduri din manifestul guvernului Iorga, slăvificarea venirii la cîrma țării a marelui cărturar și a guvernului său de da-căli, dar și a rătăcirii curajoasă a cangreniei ce roade de ani bietul trup isovît al țării și de care n'am putut scăpa nici în ceasurile de grea cumpănă.

I-am urmărit cu toții din colțurile noastre de provincie, în tot răstimpul acesta de două săptămîni. Șefii de partide au apărut și în ochii cei mai orbiți de patimă politică, abjecții ne gîstori de totdeauna, neștiutori de suferințele țării, dar grînjiori ca nici o fărîmătură dîn plăcinta

partidului să nu cadă în talerul celui alt.

Partidul înlăi și apoi țara. Partid care înseamnă, — lucru nemi întîlnit în nici-o țară, — praznic dîn buzunarele noastre, pentru clientela flămîndă a partidului; biuroșii siguri de plasare a tuturor codogilor și nu-lîtîșilor cu spinările mai mult sau mai puțin curbate; unde fiecare anonim din ceata ce face coadă la ușa potențatului politic, își așteaptă răbdător și senin, osiorul pus deoparte în bufetul partidului.

Politica a ajuns astfel o carieră sigură, în care dacă diploma muncii cîntăte un fleac, caracterul e o freacă vrednică de dispreț.

Profesorul Iorga, a fost acuzat de un șef de partid „mare” că nu are program. Dacă program înseamnă aranjamente de

culise și liste de nesăturați cum s'au arătat pînă acum programele partidelor, atunci să fim scutiți de asemenea marfă—noi, curbații tuturor sacrificiilor.

Șeful guvernului aduce în manifestul său formula simplă „muncă și control”. Nici cînd aceste imperative de gospodărie politică n'au fost mai trebuitoare, nici cînd nu s'au identificat mai minunat cu persoana celui ce le-a scris.

Programul profesorului Iorga e viața sa de 40 ani de muncă de rob închinată țării, manifestul său, afirmarea simplă dar răspicală a leacului ce ne trebuie.

Dar vedeți? Niciodată un șef de guvern n'a venit neînsoțit de gloata mîinilor mîloage.

Și acesta e păcatul greu, a guvernului Iorga...

Victor Andrei

MONAHUL THEODOSIE BONTEANU:

Istorisirea unei călătorii în Muntele Athos

(Tipografia Monastirei Neamțu, 1930)

de Vasile Dorneanu

Se poate întîmpla că nu e din cele atare a nu tăgădui că avem o literatură religioasă săracă, cel puțin în cantitate decât în în ce privește însușirea. Parcă după aceea a pus temelia însemnării gândului și a zugrăvirii lucrurilor, sufletul ei a slăbit în hîrînd profesorilor ogorului literaturii și al tuturor artelei. Nu obîidim pe nimeni mînturînd aici că monahii apusei nu erau drept la întîmplare și mari ghicitori în stele, ba chiar autori vestiți de cărți științifice. Așa că în chinurile noastre, gîndul călătoriei pe cer mînturînd prin restrîngerea acestuia în streptul de rîu alantă dela rădăcina caricului pe carel călător monahul aplicat pe apă.

Venirea pe lume, încă de anul trecut, a cărții care formează preocuparea acestor rînduri, înseamnă pentru noi o îndoită fericire. Întîi că literatura religioasă și iubitorii de călătorii pot sălta și se bucura de acest dar neîntîlnit și pe urmă că avem nemîrginită fericire de cunoaște personal pe neobositul călător, carele este Mon. Theodosie Bonteanu. Din colivia regulamentelor și a oficialității școlare, cu închipuirea hrînită numai de cărți ascunse, noi l'am urmărit și înviat pe acest neobosit călător răsărînt, înscîntînd după apă vie de alungul țărilor și anilor. De cîteva ori m'am ispitit să-i amintesc în orașul lumii, că în Poiana-Zăvoaiului au înflorit iar cireșii și

eromonahul Theodosie Bonteanu este în primul rînd un autotidact și mîndria noastră județeană poate exulta de această excepție monahală pe care ne-o putem revendica.

Tînar încă, Dumnezeu la înrednicit cu stărcia mănăstirii Cetățuia, și cartea protosinelului dăruindu-ne minunata poveste a călătoriei la Sfîntul Munte, vocea creștinătății ortodoxe, este o revelație. Două sunt problemele de însemnătate pe care le tratează autorul: situația călugărilor români și primirea noului calendar în această veche republică a ortodoxiei creștine. Când cartea de călătorie trezește viu dorul de a vedea cu ochii locurile descrise, este realizată

Ne bucurăm cu ochiul și auzim învîrtîndu-se, în lacătul tradiției, cheia trecutului, cunoscînd acest munte al rugăciunii, unde semînțele s'au uscat ca să fie mai aproape de Dumnezeu. Călătorul îndoit ne face să punem degetul ca necredinciosul Toma pe taina fiecărui schit, dovedindu-se bun știutor al istoriei vechi și al tuturor întrebărilor noi. Legende minunate se adună cu sîhaștrii de multe soiuri cari se petrec deasupra prăpastiilor agățate de funii, și autorul a bătut în ușa conștienței și învățătorilor cari s'au deslîșit lumese și au părăsit această lume ca să se bucure cu paserilor cerului și apropierea acestuia. Iar în partea doua a cărții cu cîtă rîvnă și știință este lămurită greaua problemă a calendarului. Și ne-am bucurat că unele din explicațiile date de noi în acest jurnal, s'au întîmplat să fie aceleași cu ale fericitului monah. Bogăția de închipuire a autorului este nesfîrșită în redarea minunilor văzute și

continuare în pag. 11-a

Zorile

urmăre din pag. 1-a

unei unități din partidele politice. Politicianii noștri cred că nu mai în cadrul unui partid politic poți lupta și să-l urmezi orbis, exact ca și manelucii sefilor lor. Totuși trecutul alter popoare ne arată că au existat bărbați, cari fără partid, au muncit o viață întreagă pentru binele țării.

Prințul Bismarck a condus destinele Germaniei peste treizeci de ani, contele Pilsudski conducea treburile Poloniei de zece ani încoace și este cel mai înverșunat dușman al partidelor politice, iar Mussolini e adoratul Italiei și nu face parte din nici un partid politic, fiindcă fascismul nu e egal cu partid politic; cine vrea să se convingă să citească cartea d-nei Suzanne D'Augrat - Gerard „Mussolini vorbește”.

Partidele politice pot fi liniștite căci acolo vor vota numai membrii disciplinați, înscrși în listele partidului și acei cari au mai ros și cred că vor putea să roadă vreun os. Partidul național-tărănist și-a pierdut popularitatea din cauza ultimei guvernări nefaste prin sau fără vină lui; partidul ducist va avea numai atunci un oareșcare succes când va începe din timp să aducă sacrificii zeului iubit, Mamona.

Iar partidele cele mici vor putea numai atunci să străbădă, sprijinind actualul guvern ne-politic. Iar ceilalți, și sunt mase mari nenorocite, toți acei neînregimentați în partidele politice, vor avea sfânta datorie să voteze pe cel mai scump fiu al țării.

AL. GRIGOROVICI

SONET

Se scutur plopii desfrunziți, departe...
Prin parcul sărutat de raze pale
Se îngină surd ecouri mormăntale.
Plutesc cîntări pierdute și deșarte.

Dogoarea stearsă soarelui din vale
Uită-n nesfârșită firii carte,
În ritm sglobiu și cald, în orice parte
Se joacă cu frumusețile din cale

Aplinsul orizont, plecându-și geana,
Strecoară'n părul negru de Doamnă
Între-un sărut și-un lăcrimat—dojana.

C'o adlere-i flutură'n coșifă,
Spre înălțime vânt mereu-i deschide rana!
Și adoarme orizontul pe șuviță...

George Constantinescu

Șeful de cabinet al Prefecturii

Domnul Jean Berou a fost transferat din Minist. de Interne, Directoratul Craiova, la Directoratul Iași ca șef de birou la cabinetul d-lui prefect.

D-sa este un vechiu și conștiințios funcționar al Minist. de Interne, fiind și ofiter în rezervă provenit din activitate.

Monahul Theodosie Bonteanu

urmăre din pag. 1-a

ne intristăm că nu putem arăta aici toată frumusețea ei.

...Monastirile sunt înșelătoare pe vârfuri, stâncilor ca niște cuiburi de vultur... marea la picioarele stâncei vesele fiindă ison muzice eterne care vibrează auzul celulele călugărilor sunt suprapuse ca celulele unui fagure dintr-un stup de albine... cei doi călugări negri la haină și la suflet...

...Și în adevăr pe puntea argintie descrisă pe sânul mării de lumina lunii, călătorind cu privirile, te găsești deodată singur, într-o lume de închipiri, dincolo de farmurile în care trăiești... Aici te afli în stăpânirea morții și a melancoliei.

Un monah sentimental, cu mult suflet și neîmpacacime în el!

Citiți cartea!

Vasile Dorneanu

DATORIILE CATRE FISC

Statul întotdeauna a avut cheltuieli mari de suportat. Toate activitățile de care o lume întreagă se folosește, toate îndemânările, puse la dispoziție cetățeanului, costă enorm pe cel care le finanțează și le înfăptuiește. Poșta, tel-graf, telefon, cai ferate, drumuri, siguranța publică, administrația, armata, justiția, școala, biserica etc., reclamă cheltuieli enorme față cu sumptetă vremei. Cu ce să se acopere aceste sarcini? Unul din veniturile cele mai însemnate ale statului este fiscalul.

Plata datoriilor către fisc este o obligație cetățenească, de care nu scapă nici un cetățean major al statului. Este o datorie, ce trebuie achitată cu orice preț. Statul te urmărește până în pânzele albe, îți vinde și ceneșă din vatră, ca să se despăgubească de pierderile îndurate, cu satisfacerea altor nemăsurabile nevoi.

Unii demagogi, cu bună credință, confundă statul cu guvernul, cu partidul de la putere. Adversarii înverșunați ai partidului, cred că se răzbună, punând la cale pocalul credul și

știutor să se opună la înăsarea impozitelor. Criza extraordinară, în care ne zbatem, pentru acești neșoc și conștientul cel mai puternic de a lăbura cugetele contribuabililor și a crea dificultăți orzanelor fiscale în îndeplinirea datoriilor, ca și cum bieții slujbași respectivi ar fi pricina scumpetei și a greutăților burocratice.

Ceia ce este și mai trist e faptul că între acești agitatori se numără câțiva preoți și învățători din județ, din pășile în jos de Piatra, după cum ni se comunică de altele cu multă indignare de către însuși d-l Administrator financiar al județului, d-l I. Ciolan.

Faptul, dacă se verifică și d-l Ciolan are dovezi palpabile și nediscutabile — este de o extremă gravitate. Tocmai cei chemați prin situația lor de îndrumători și luminatori ai noroadelor, să fie promotorii unor mișcări atât de tendențioase și anarhice la adresa statului?

„Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? Întru nimic nu mai este de treabă, fără

numai a se arunca afară și a se călca de oameni?” (Matei 5).

„Și tu fiu mai Babilon?” exclamă ca proză Cezar în senatul roman, când s'a văzut atacat cu pumnalele de senatori, în fruntea toarnăi cu lui său adortiv.

Așa și cu acești luminatori ai popoului. Tocmai ei, slujbași statului, să se împotrivească puterii suverane a statului și îndatoririlor celor mai emenare? Gestul lor răsunător izolat ar privi numai pe ei, dar ce investigații ai mulțimilor nu se văd în ce ipostază întunecată apar? Expresia d-lui Ciolan: „Iși taie ei singuri crava de sub picioare”.

Dar un lucru este mai dureros. Pentru câțiva, sunt ponegrile lei preoți și învățători învinuiri se generalizează și toți purtăm ponosul câtorva.

Fiercerea să ichie bine seama ce vorbește și să fie foarte circumspect, când vine vorba de datoriile noastre publice. Drepturile ni le nesocotesc mulți, dar pentru datoriile suntem executați fără milă și fără cruțare.

Preot Gh. Verșescu

ȘTIRI POLITICE

Guvernul Iorga

D-l N. Titulescu nereușind să alcătuiască un guvern de unitate națională, conform dorințelor M. S. Regelui, a fost însărcinat cu acest mandat d-l N. Iorga.

Iată noul guvern, care a și depus jurământul:

D-l N. Iorga — prim ministru și ministru al instrucției publice precum și ministru la interne,

D-l C. Argetoianu — ministru de finanțe.

D-l General St. Amza — ministru al armatei.

D-l Prof. Cantacuzino — ministru Sănătății, Muncii și Ocrotirii sociale.

D-l V. Vălcovici — ministru comunicațiilor.

D-l Ionescu Siseșii — ministru agriculturii.

D-l C. Hamangiu — ministru de justiție.

D-l M. Manolescu — ministru de industrie și comerț.

D-l D. Ghica — ministru de externe.

D-l D. Munteanu Rămnic și N. Otrescu — subsecretari de stat la interne.

Tara pune mari speranțe în acest nou guvern.

Noua guvernare

În județului și orașul nostru

Se știe că d-l profesor Iorga — actualul prim ministru al țării — nu are o organizație de partid în oraș și județul nostru ci numai reri și desinteresate adoratori.

În oraș — deasemenea.

Cu toate acestea se pun mari speranțe în conducerea gospodărească a d-lui Iorga, d-sa fiind socotit drept ultima rezervă a neamului.

Conducerea locală politică o va avea d-l N. Pascu, un distins profesor, care de aproape 15 ani face politică de apostolat.

D-sa va fi și viitorul prefect al județului în caz când d-nul Aft. Bălăcescu, profesor la Brașov — primul reprezentant al iergismului în județul nostru — nu va primi această demnitate.

D-l profesor N. Pascu pune mari speranțe că va fi secondat de tot ce are mai distins intelectualitate orașului nostru, în opera de refacere morală și spirituală a țării, pe care o va întreprinde d-l profesor Iorga.

D-l Pascu mai accentuează că aci nu e vorba de făgăduieli, de procompeli și de afaceri. Cine va vrea să munciască

pentru binele țării va găsi uși deschise și foarte mult delucru.

Răspata va fi din domeniul metafizic, ea constând din mulțimea suflătoare de a vedea nația pusă pe drumuri solide și rodnice.

Adunarea partidului

liberal ducist

Luni 20 Aprilie a. c. a avut loc în sala băncii Petrodava întrunirea partidului liberal ducist din județul Neamț.

Sedința s'a deschis sub președinția d-lui D-l Coslinescu care face o amănunțită analiză a ultimelor evenimente politice, arătând și atitudinea partidului liberal după hotărârile luate de comitetul central.

Au luat apoi cuvântul, D-nii: Panait Criveț, L. Pșepelinschi și N. Ciuranda.

S'a hotărât interzicerea propagandei electorale în vederea alegerilor generale ce se anunță.

Informațiuni

148 de ani

În com. suburbană Bistrița a murit la 21 Aprilie, bătrânul Gavril Bouarul în etate de 148 ani. Oamenii cari îl cunosc pun că în adevăr el avea etatea de mai sus.

Demisie

D-l Duța Iscescu a demisionat din funcția de prefect; d-sa este însă însărcinat cu girarea până la numirea noului prefect.

Furt

Din grajdul locuitorului Ion N. Sîngu din com. Păștăveni s'au furat doi cai în seara zilei de 16 spre 17 Aprilie. Hoții n'au fost încă prinși.

Bisericești

Sfântul Sinod a înștiințat Mitropolia Iașului că a recunoscut Asociația creștină „Oastea Domnului” condusă de preoții Iosif Trita din Sibiu și P. Chirca din Iași.

S'a aprobat ca la sate, preoții parohi să conducă organizațiile asociației.

Asociația numără în prezent peste 20.000 de membri.

Cât înghit Direc-

toratele ministeriale

Cităm din ziarul „Cuvântul”:

Suma destinată global în bugetul ministerului de interne, pentru toate directoratele lei 213.277.992. Suma destinată de Minist. de Domenii lei 59.345.000. Suma destinată de Ministerul Sănătății lei 17.447.000. Suma destinată de Minist. de Industrie lei 70.129.600. Suma destinată de Minist. de Comunicații lei 63.344.500. Suma destinată de Ministerul de Instrucție lei 58.268.440. Total lei 482.012.632.

Deosebit de aceste sume aparente mai sunt altele, cuprinse în fonduri globale, din care se aordă Directoratelor alocățiile necesare. Din cauza defectuoșității întocmirii bugetului și unor din cauze tehnice, aceste sume nu se văd trecute distinct, cu destinație pentru Direcțate, dar sunt cheltuite ca alare.

Furtul din str.

Cuza Vodă

Acum câteva săptămâni au intrat în prăvălia d-lui Froim Moscovici din str. Cuza Vodă trei tineri cari au cerut să vadă un costum de haine. După ce au vorbit în privința stofei au plecat spunând că au să revie să cumpere stofa.

După plecarea lor negustorul observă că îi lipsește o bucată de stofă bleumarin.

Tinerii însă dispăruseră. Zădarnic a căutat negustorul urma lor prin oraș și pe la toate fabricile, unde spusese că lucrează, ei nu se aflau nădăieri.

Duminică însă iată că negustorul recunoaște pe tinerii cari îi furaseră stofa pe strada Cuza Vodă. Trecând din nou prin fața magazinului d-lui Moscovici acesta făcându-se că nu i cunoaște îi invită înăuntru. Tinerii intrară și puțin după aceea cu concursul unui sergent fură aduși la poliție. Aici recunoscând furtul, iar stofa furată a fost găsită acasă. Numele lor este Maer Victor, Maer Leon și Maer Adolf. Se crede că ei n'ar fi străini și de alte câtorva furturi operate pe aceeași stradă.

Poliția face cercetări.

N. IORGA

În sfârșit, cu ajutorul lui Dumnezeu, iată că odă cu desăvârșire. Primăverii, s'a desăvârșit sub conducerea prea înțeleaptă a M. S. Regelui, cea mai puternică a țării națională, — aceea a chemării la Căminul Statului nostru și a întăririi în această cămină, a celui mai în vârstă român și a celui mai mare patriot; N. Iorga — rectorul universității din București.

Numele acestui mare cărturar se găsește sadit, acum, nu numai în sufletul oricărui bun român; dar personalitate a acestui uriaș al gândirii și al scrisului românesc a trecut granițele țării, străbătând peste întreaga Europă dincolo peste „mări și țări”.

Personalitatea științifică și politică a d-lui N. Iorga, cuprinde în frința ei toate gândurile și simțimintele nobile ale nației noastre. După 40 de ani de viață politică de purificare morală a acestei țări; de entuziasm și orientare; cași idealul nostru național. Vedem înfăptuindu-se drăplăea lui Dumnezeu: „pe cel sincer îl înalță, iar pe cel mândru îl coboară”. Iara noastră de acum înainte, va fi în fruntea tuturor țărilor europene prin conducerea acestui prea bun român și creștin; sârăcia va fugi.

Dreptul, muncitorul și economul va înflori. Cei ce vor vorbi ușor, nu vor mai fi crezuți de nimeni.

Preot I. Chirca

Oferte

Directia liceului „Petru Rareș” din Piatra Neamț, aduce la cunoștința celor interesați că primește oferte închise asupra lucrărilor de reparație a localului; doritorii de alua aceste lucrări, în valoare de 140.000 lei, pot consulta devizul la cancelaria liceului, în orice zi. Li se atrage atenția că prețurile din deviz au fost puse când ele erau extrem de urcate — așa că ofertele trebuie să fie cu mult sub prețul devizului, având în vedere tendința de scădere a prețurilor ce se accentuează zi de zi.

Ofertele se primesc până la 1 Mai a. c.

Poduri și șosele

Prefectura județului intenționează să repara mai multe poduri și șosele din județ, pe direcțiile:

Șoseaua vecinală Orbic — Siliștea — Hociunghi; șoseaua vecinală Răpiciuni — M-reă Durău; șoseaua vecinală Mastacan — Ghigoiești — Valeni — Dochia.

Pe aceste direcții se vor repara șoselele cu prund și se vor reface podurile tubulare de beton.

PROCES VERBAL

Astăzi 7 Martie 1931.

Subsemnații Mihail Poli și Elena Șoarăc am verificat registrele de încasări și plăți ale „Asociației pentru emanciparea civilă și politică a femeilor române” filiale Piatra-N. și am găsit următoarea situație pe anii 1929 și 1930.

Sold rămas în casă la 17 Februarie 1929 lei 594. Incasări în anul 1929 (chit. 1—13 incl.) Total lei 2294.

Cheltuieli în 1929 conform actelor prezentate lei 1520. Rămâne sold la 31 Dec. 1929 lei 774. Incasări în anul 1930 (chitanța 14—44 incl.) lei 3740. Total lei 4514.

Cheltuieli în 1930 conform actelor prezentate lei 3570. Rămâne sold la 31 Dec. 1930 lei 944, care ne-a fost justificat în întregime.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

ss. Expert Contabil,

Mihail Poli

ss. Elena V. Șoarăc